

697. De impact van de AMLR op financiële instellingen

MR. S. RAMSANJHAL

Op grond van de AMLR zal een grote groep nieuwe partijen kwalificeren als meldingsplichtige entiteit. Op grond van de tekst van de AMLR is het niet meer mogelijk om het 'in hoofdzaak het bedrijf maken'-criterium te hanteren voor partijen die financiële activiteiten genoemd in de punten 2-12, 14 en 15 van bijlage 1 bij CRD verrichten. De vraag is of het evenredig is om al deze partijen te onderwerpen aan de AMLR gelet op de verplichtingen waar deze partijen dan aan moeten voldoen, zoals het verrichten van cliëntenonderzoek en het voldoen aan interne governance verplichtingen, en het beperkte witwas- en terrorismefinancieringsrisico.

1. Inleiding

De witwaswetgeving in de Europese Unie beoogt de integriteit van het economische verkeer te waarborgen. Daartoe is het in lidstaten niet alleen strafbaar om wit te wassen, maar is het voor zogenaamde poortwachters, de instellingen onder de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (de Wwft), van belang dat zij de nodige maatregelen nemen om de integriteit van het financiële stelsel te bewaken. Onder de Wwft vallen 29 professionele dienstverleners onder het begrip 'instelling'. Met de komst van de verordening tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor witwassen of terrorismefinanciering (de AMLR¹) wordt deze reikwijdte van het instellingsbegrip uitgebreid. De AMLR zal rechtstreeks van toepassing zijn in Nederland vanaf 10 juli 2027 en veel materiële bepalingen uit de Wwft vervangen.

In de praktijk komt vaak de vraag op of een partij kwalificeert als instelling onder de Wwft.² Het antwoord op deze vraag is van groot belang voor de betreffende partij, aangezien er verschillende ingrijpende verplichtingen gelden indien het antwoord bevestigend is. Voorbeelden van deze verplichtingen zijn: het verrichten van cliëntenonderzoek, het melden van ongebruikelijke transacties, het opstellen van een Wwft-beleid, het op orde hebben van een adequate interne governance en het verrichten van een interne analyse met betrekking tot de organisatie in het licht van potentiële witwas- of terrorismefinancieringsrisico's.

In deze bijdrage zal ik ingaan op één van deze Wwft-instellingen: de partij die geen bank is, maar wel financiële activiteiten verricht.³ In de Wet op het financieel toezicht (Wft) en de verordening kapitaalvereisten (CRR)⁴ worden deze partijen aangeduid als financiële instellingen. Onder de AMLR zal de toepasselijkheid van de antiwitwas- en antiterrorismefinancieringsregels op dergelijke financiële instellingen wijzigen, wat voor de praktijk grote gevolgen kan hebben.

Onder de AMLR zal de toepasselijkheid van de antiwitwas- en antiterrorismefinancieringsregels op dergelijke financiële instellingen wijzigen, wat voor de praktijk grote gevolgen kan hebben

Hierna zal ik eerst kort ingaan op het instellingsbegrip onder de Wwft en de AMLR. Vervolgens zet ik uiteen welke gevolgen de AMLR meebrengt voor deze financiële instellingen en wat dat voor de praktijk kan betekenen.

2. Het instellingsbegrip onder de Wwft en de AMLR

De Wwft is van toepassing op banken (inclusief bijkantoren), *andere financiële ondernemingen* (inclusief bijkantoren), en aangewezen natuurlijke personen, rechtsperso-

1 Verordening (EU) 2024/1624 van het Europees Parlement en de Raad van 31 mei 2024 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor witwassen of terrorismefinanciering.

2 Onder de AMLR worden deze partijen 'meldingsplichtige entiteiten' genoemd.

3 Art. 1a lid 3 sub a Wwft en art. 2 lid 1 sub 6 van de AMLR.

4 Verordening (EU) Nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012.

nen of vennootschappen handelend in het kader van hun beroepsactiviteiten, zoals bijvoorbeeld accountants, advocaten en notarissen.⁵ De AMLR voegt enkele partijen toe aan deze reikwijdte, zoals bepaalde holdinginstellingen, bemiddelaars en crowdfundingpartijen.⁶ In deze bijdrage ga ik enkel in op de andere financiële ondernemingen, zoals gedefinieerd in de Wwft.

Deze andere financiële ondernemingen worden op dit moment nog opgesomd in art. 1a lid 3 Wwft. In de AMLR kwalificeren deze partijen als ‘financiële instellingen’.⁷ Let wel, de definitie van financiële instelling in de AMLR is anders dan de definitie van ‘financiële instelling’ in de Wft en de CRR. De definitie van financiële instellingen onder de Wft en de CRR is beperkter dan de definitie onder de AMLR. In deze bijdrage ga ik met name in op de definitie van financiële instellingen onder de Wft en de CRR, die verwijst naar partijen genoemd in art. 1a lid 3 sub a Wwft. In de AMLR gaat het bij financiële instellingen om financiële ondernemingen die bepaalde financiële diensten verrichten of financiële producten aanbieden: partijen die hun bedrijf maken van het verrichten van bepaalde diensten opgenomen in bijlage 1 bij de richtlijn kapitaalvereisten (de CRD),⁸ betaaldienstverleners, beleggingsondernemingen, beleggingsinstellingen, elektronischgeldinstellingen, wisselinstellingen, levensverzekeraars,⁹ instellingen voor collectieve belegging in effecten, financiële dienstverleners voor zover deze bemiddelen in levensverzekeringen, betaaldienstagenten en bijkantoren in Nederland van deze ondernemingen. Het gaat er in dit verband niet om of deze partijen een vergunning hebben verkregen. Indien zij de betreffende diensten verlenen, kwalificeren zij als instelling onder de Wwft.

Met betrekking tot de eerstgenoemde partijen, in de Wwft genoemd in art. 1a lid 3 sub a Wwft, gaat het om het bedrijf uitoefenen door in hoofdzaak werkzaamheden 2, 3, 5, 6, 9, 10, 12 en 14 van bijlage 1 bij de CRD te verrichten. Het gaat hier om:

- a) het verstrekken van leningen;¹⁰
- b) financiële leasing;
- c) uitgifte en beheer van andere betaalmiddelen (bijvoorbeeld reischeques en kredietbrieven voor zover dergelijke werkzaamheid niet wordt bestreken door het zijn van een betaaldienstverlener);

- d) verlenen van garanties en stellen van borgtochten;
- e) advisering aan ondernemingen inzake kapitaalstructuur, bedrijfsstrategie en daarmee samenhangende aangelegenheden, alsmede advisering en dienstverrichtingen op het gebied van fusie en overname van ondernemingen;
- f) bemiddeling op interbankenmarkten;
- g) bewaarneming en beheer van effecten; en
- h) verhuur van safes.

In de Wwft worden diensten 4, 7, 8, 11 en 15 uit bijlage 1 van de CRD niet onder deze definitie geschaard, omdat deze diensten al op andere gronden onder de Wwft vallen.¹¹ Het gaat hier om betaaldienstverleners (dienst 4), beleggingsondernemingen (diensten 7, 8 en 11) en elektronischgeldinstellingen (dienst 15). Echter, de AMLR verwijst naar diensten 2-12 en 14-15 uit bijlage 1 van de CRD. Materieel leidt dit tot dezelfde reikwijdte.

Essentieel is dat de Wwft de termen ‘in hoofdzaak’ en ‘bedrijf maken’ bevat.

De betreffende partij moet in hoofdzaak haar bedrijf maken van het verlenen van één of meer van deze diensten. Dit criterium volgt niet uit de Europese antiwitwasrichtlijnen.¹² De term ‘in hoofdzaak’ wordt evenmin nader geduid door de wetgever en jurisprudentie. Ook leidraden van toezicht-houders bevatten hier geen nadere uitleg over.

Essentieel is dat de Wwft de termen ‘in hoofdzaak’ en ‘bedrijf maken’ bevat

Naar aanleiding van de toevoeging van ‘in hoofdzaak’ met betrekking tot bepaalde belastingadviseurs genoemd in art. 1a lid 4 sub a Wwft schreef de wetgever dat hiermee wordt bedoeld dat het verlenen van materiële hulp, bijstand of advies op belastinggebied de voornaamste bedrijfs- of beroepsactiviteiten moeten zijn.¹³ Wanneer sprake is van voornaamste bedrijfs- of beroepsactiviteiten wordt niet nader uitgelegd. Ik meen dat een redelijke uitleg van het ‘in hoofdzaak’-criterium is dat indien een partij voor meer dan 50% van de bedrijfsactiviteiten één of meerdere diensten genoemd in de bijlage bij de CRD verleent, deze partij kwalificeert als instelling onder de Wwft zoals bedoeld in art. 1a derde lid onder a Wwft. Indien dit niet het geval is, is het lastig te betogen dat dergelijke activiteiten of diensten in hoofdzaak worden verricht.¹⁴

Met betrekking tot de term ‘bedrijf maken’ kan een parallel worden getrokken met de term ‘in de uitoefening van

5 Art. 1a Wwft.

6 Zie voor een meer uitgebreide toelichting T.W.G. de Wit & mr. P. Smith, ‘De nieuwe anti-witwasverordening op komst: Reikwijdte & governance nader beschouwd’, *Tijdschrift voor Financieel Recht*, 2024/10, p. 231-234.

7 Art. 2 lid 6 AMLR.

8 Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van Richtlijn 2006/48/EG en Richtlijn 2006/49/EG.

9 Schadeverzekeraars vallen niet onder de Wwft en ook niet onder de AMLR.

10 Waaronder consumentenkrediet, kredietovereenkomsten met betrekking tot onroerend goed, factoring (met of zonder regres) en financiering van commerciële transacties (met inbegrip van voorschotten). Zie punt 2 van bijlage 1 bij CRD.

11 Zie art. 1a lid 3 sub b, c en e Wwft.

12 Noch de derde antiwitwasrichtlijn (2005/60/EG) noch de vierde (2015/849/EU) en de gewijzigde vierde richtlijn (2018/843/EU) bevatten dit criterium. Ook het op 20 juli 2021 gepubliceerde voorstel van de Europese Commissie voor de AMLR bevatte niet dit criterium van ‘in hoofdzaak’ uitoefenen van deze diensten.

13 *Kamerstukken II* 2018/19, 35245, nr. 3, p. 33.

14 In de praktijk zal mijns inziens per geval moeten worden beoordeeld hoe de bedrijfsactiviteiten worden gezien in het licht van de vraag of een activiteit een hoofdactiviteit is. Een startpunt kan zijn de balans.

beroep of bedrijf' uit de Wft. Het gaat hier om een partij die de betreffende activiteiten tot doel heeft. Aanknopingspunten die hierop kunnen duiden zijn (i) de wijze waarop de partij zich aan de buitenwereld presenteert, (ii) dat de activiteit niet slechts incidenteel plaatsvindt of (iii) het feit dat de partij een beloning ontvangt voor de activiteiten.¹⁵ De termen 'in hoofdzaak' en 'bedrijf maken' komen niet terug in art. 2 lid 6 sub a AMLR, althans niet met betrekking tot partijen die een of meer diensten genoemd in de punten 2 tot en met 12, 14 en 15 van bijlage I bij de CRD verlenen. De term 'hoofdactiviteit' komt alleen terug in art. 2 lid 6 sub a AMLR als het gaat om het verwerven van holdings, met inbegrip van een financiële holding, een gemengde financiële holding en een financiële gemengde holding, maar wordt verder ook niet geduid.

3. Partijen die een of meer diensten genoemd in de punten 2 tot en met 12, 14 en 15 van bijlage I bij de CRD verlenen

Enkel wanneer een partij in hoofdzaak het bedrijf maakt van het verlenen van één of meerdere diensten genoemd in de punten 2, 3, 5, 6, 9, 10, 12 en 14 van bijlage 1 bij de CRD, kwalificeert zij als instelling onder de Wwft. Dit betekent dat indien een partij dergelijke diensten regelmatig verleent, maar deze niet de hoofdzaak zijn van diens activiteiten, deze partij niet is onderworpen aan de verplichtingen uit de Wwft. Overigens verdient opmerking dat de Wwft geen onderscheid maakt tussen diensten die worden verleend aan groepsmaatschappijen of aan derden. Indien een partij daarom in hoofdzaak één of meerdere van deze diensten verleent, kwalificeert zij als instelling onder de Wwft, zelfs als deze diensten enkel worden verleend aan groepsmaatschappijen. Op grond van een letterlijke lezing van art. 1a lid 3 sub a Wwft geldt dit zelfs voor concernfinancieringsmaatschappijen, hoewel daarbij de vraag kan worden gesteld of dit terecht is omdat deze partijen expliciet zijn uitgezonderd van de Wwft in art. 1a lid 2 Wwft en er een gering risico op witwassen en financieren van terrorisme bestaat gelet op de intra-groepverhoudingen.¹⁶ Een partij kwalificeert niet als instelling indien betoogd kan worden dat deze partij het bedrijf niet maakt van het verrichten van de betreffende activiteiten. Het enkel niet-ontvangen van een beloning is niet voldoende om niet als Wwft-instelling te worden gekwalificeerd.

De AMLR bevat dus geen criterium dat één of meerdere van deze diensten *in hoofdzaak* moeten worden verleend en dat de partij het bedrijf hiervan moet maken. Wel bevat art. 6 AMLR vrijstellingen waar lidstaten in dit verband gebruik van kunnen maken. Lidstaten kunnen besluiten om partijen die slechts incidenteel of in zeer beperkte mate een in de punten 2-12, 14 en 15 van bijlage 1 bij CRD

vermelde financiële activiteit uitoefenen waarbij het risico van witwassen of terrorismefinanciering gering is, vrij te stellen van de vereisten van de AMLR, mits aan alle van de volgende criteria is voldaan:

- (a) De financiële activiteit is in absolute zin beperkt van omvang. Wat precies beperkt is in absolute zin mogen lidstaten voorschrijven, maar deze moet wel voldoende laag zijn. Lidstaten moeten ook bepalen dat de limiet afhankelijk wordt van het soort financiële activiteit.¹⁷
- (b) De financiële activiteit is op transactiebasis beperkt. De AMLR bepaalt dat lidstaten per cliënt en per transactie een maximumlimiet hanteren, ongeacht of de transactie plaatsvindt in één verrichting, dan wel in de vorm van onderling samenhangende transacties. De limiet moet voldoende laag liggen om ervoor te zorgen dat dit soort transacties geen geschikte of doelmatige methode vormen voor witwassen of terrorismefinanciering, en bedraagt niet meer dan € 1.000, ongeacht het betaalmiddel.¹⁸
- (c) De financiële activiteit vormt niet de hoofdactiviteit van die personen. De AMLR bepaalt dat lidstaten verlangen dat de omzet uit de financiële activiteit niet meer dan 5% van de totale omzet van de betrokken partij bedraagt.
- (d) De financiële activiteit heeft een bijkomstig karakter en houdt rechtstreeks verband met de hoofdactiviteit van die personen.
- (e) De hoofdactiviteit van die personen is niet een activiteit als bedoeld in art. 3, punt 3, a) tot en met d) of g), van de AMLR. Het gaat hier om auditors, accountants, belastingadviseurs, advocaten, notarissen, trustkantoren, vastgoedmakelaars en aanbieders van kansspeldiensten.
- (f) De financiële activiteit wordt enkel verricht ten behoeve van cliënten van de hoofdactiviteit van die personen, en wordt niet algemeen aangeboden aan het publiek.

Personen die werkzaamheden verrichten op het gebied van geldtransfers kunnen geen gebruikmaken van deze vrijstelling gelet op het betrokken witwasrisico.

Wanneer lidstaten de risico's van witwassen of terrorismefinanciering beoordelen in het licht van de toepassing van deze vrijstelling, moeten lidstaten bijzondere aandacht besteden aan elke financiële activiteit die vanwege haar aard bijzonder gevoelig wordt geacht voor gebruik of misbruik met het oog op witwassen of terrorismefinanciering.¹⁹ Ook moeten lidstaten risicogebaseerde controleactiviteiten opzetten of moeten zij andere passende maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de vrijstelling niet worden misbruikt.²⁰

In overweging 28 van de AMLR merkt de EU-wetgever op dat het belangrijk is dat de AML/CFT-vereisten op evenredige wijze worden toegepast en dat het opleggen van een vereiste evenredig is aan de rol die meldingsplichtige

¹⁵ Kamerstukken II 2005/06, 29708, nr. 19, p. 356-357.

¹⁶ Zie ook S.E. Machiels & mr. J. Elsenburg, 'De reikwijdte van de Wwft is niet altijd even helder', *FR* 2021/12, p. 416-418. Zie meer over de concernfinancieringsmaatschappijen in I.R. Viertelhuizen & M.C. Spee, 'Het wettelijke regime voor concernfinancieringsmaatschappijen', *FRP* 2016/5, p. 29-33.

¹⁷ Art. 6 lid 2 AMLR.

¹⁸ Art. 6 lid 3 AMLR.

¹⁹ Art. 6 lid 5 AMLR.

²⁰ Art. 6 lid 6 AMLR.

entiteiten kunnen spelen bij het voorkomen van witwassen en terrorismefinanciering. Om deze reden kunnen lidstaten bepaalde partijen vrijstellen van de toepassing van de AMLR. Het gaat er dan om dat de activiteiten van deze partijen een laag risico van witwassen en terrorismefinanciering inhouden en beperkt van aard zijn.

Hoewel het toe te juichen is dat de EU-wetgever erkent dat rekening gehouden moet worden met partijen die onevenredig worden geraakt door de AMLR, vraag ik me af of de strenge criteria uit art. 6 AMLR dit doel voldoende bereiken, met name wanneer het activiteiten betreffen die worden verleend aan groepsmaatschappijen. Waar een partij op grond van de Wwft nu nog kan betogen dat bijvoorbeeld het verstrekken van leningen (punt 2 uit bijlage 1 van CRD) geen hoofdactiviteit is van deze partij of de partij niet het bedrijf hiervan maakt, moet dezelfde partij onder de AMLR voldoen aan zes criteria. Niet alleen mag de financiële activiteit, in dit voorbeeld het verstrekken van leningen, niet meer dan 5% van de totale omzet betreffen, ook moet deze activiteit in absolute zin en op transactiebasis beperkt zijn van omvang en mag deze niet meer bedragen dan € 1.000. De kans is groot dat partijen die regelmatig interne leningen verstrekken aan groepsmaatschappijen als meldingsplichtige entiteiten onder de AMLR zullen kwalificeren, terwijl zij nu niet als instelling onder de Wwft kwalificeren omdat zij niet in hoofdzaak het bedrijf maken van het verstrekken van deze interne leningen. In de meeste gevallen zullen partijen intra-groep leningen verstrekken van meer dan € 1.000. Een vergelijkbare conclusie geldt voor partijen die regelmatig betaal- of beleggingsdiensten verlenen aan groepsmaatschappijen (punt 4 resp. 7, 8 en 11 uit bijlage 1 bij CRD). Juist in een intra-groepverhouding zal het witwas- of terrorismefinancieringsrisico echter gering zijn. Deze uitkomst lijkt mij onevenredig gelet op de verplichtingen die voor dergelijke partijen zullen gelden, zoals het verrichten van (intragroep)cliëntenonderzoek en het voldoen aan interne governance-verplichtingen.

Ook ten aanzien van sommige activiteiten of diensten die worden verricht aan derden blijft de vraag hoe evenredig het zou zijn indien een partij zou kwalificeren als meldingsplichtige entiteit onder de AMLR. Stel dat enkele grote beursgenoteerde ondernemingen een joint venture aangaan, waarbij geen van deze partijen een meerderheid in deze joint venture heeft. De joint venture is dus een 'derde' ten opzichte van de oprichtende partijen. Indien deze joint venture op enig moment een lening verstrekt aan één van deze ondernemingen en deze lening hoger is dan het drempelbedrag genoemd in art. 6 lid 1 sub a en sub b AMLR, zoals uitgewerkt door een betreffende lidstaat, kwalificeert deze joint venture dan direct als meldingsplichtige entiteit onder de AMLR? Zo ja, is deze partij dan voor altijd een meldingsplichtige entiteit of is het anders indien bijvoorbeeld het kalenderjaar erop geen enkele financiële dienst wordt verricht? Wat als er sprake is van een eenma-

lige lening? Gelden alle verplichtingen uit de AMLR dan onverkort en zo ja, hoe proportioneel is dit en is dit wel het gewenste resultaat van de EU-wetgever? Hier is helaas nog geen enkele duidelijkheid over.

Opmerking verdient nog dat deze vrijstelling uit art. 6 AMLR niet nieuw is. Deze bestond ook al onder de vierde antiwitwasrichtlijn.²¹ Zelfs de vereisten zijn vrijwel identiek, zoals bijvoorbeeld het maximum van EUR 1.000 per transactie. Echter, deze vrijstelling bevatte nog niet de verwijzing naar de financiële activiteiten genoemd in de punten 2-12, 14 en 15 van bijlage 1 bij CRD. Het betrof een algemene vrijstelling. Deze vrijstelling komt echter niet op dezelfde wijze terug in de Wwft. De Wwft bevat in art. 1c enkel de algemene mogelijkheid voor de Minister van Financiën om ontheffing te verlenen, in de bij algemene maatregel van bestuur te bepalen gevallen, aan instellingen die incidenteel of in zeer beperkte mate financiële werkzaamheden verrichten, indien er een bewezen laag risico op witwassen of financieren van terrorisme bestaat. Voor zover ik weet, is van deze mogelijkheid nog geen gebruikgemaakt. Het in de AMLR samenvoegen van de al bestaande vrijstelling uit de vierde antiwitwasrichtlijn met de financiële activiteiten genoemd in de punten 2-12, 14 en 15 van bijlage 1 bij CRD verdient mijns inziens niet de schoonheidsprijs, zonder de vereisten hiervan te herzien gelet op de gevolgen die dit heeft voor nieuwe partijen die zullen kwalificeren als meldingsplichtige entiteit onder de AMLR en de witwas- en financieringsrisico's die vervolgens gemitigeerd moeten worden. Een partij kwalificeert al snel als financiële instelling onder de AMLR, terwijl deze partij feitelijk immateriële financiële activiteiten verricht. Dat lijkt mij een ongewenste uitkomst in het licht van het doel van de AMLR.

Het is dus primair aan de EU-wetgever om hier nadere duiding over te verstrekken

Het is mijns inziens in ieder geval essentieel dat de Nederlandse wetgever gebruikmaakt van de mogelijkheid om deze vrijstelling te hanteren voor partijen die financiële activiteiten verrichten genoemd in de punten 2-12, 14 en 15 van bijlage 1 bij CRD. Marktpartijen zouden ook gebaat zijn bij nadere guidance, met name met betrekking tot de vraag in hoeverre lidstaten of marktpartijen de reikwijdte of verplichtingen onder de AMLR evenredig en proportioneel kunnen toepassen, alhoewel de Nederlandse wetgever hier beperkte ruimte voor heeft gelet op art. 288 VWEU. Het is dus primair aan de EU-wetgever om hier nadere duiding over te verstrekken.

21 Zie art. 2 lid 3 van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie, zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2018/843.

4. Slot

Op grond van art. 2 lid 6 sub a AMLR jo. art. 6 AMLR zal naar mijn verwachting een grote groep nieuwe partijen kwalificeren als meldingsplichtige entiteit. Op grond van de tekst van de AMLR is het niet meer mogelijk om het ‘in hoofdzaak het bedrijf maken’-criterium te hanteren voor partijen die financiële activiteiten genoemd in de punten 2-12, 14 en 15 van bijlage 1 bij CRD verrichten. Indien een partij één van deze activiteiten verricht, kwalificeert zij als meldingsplichtige entiteit onder de AMLR.

De vraag is of het evenredig is om al deze partijen te onderwerpen aan de AMLR gelet op de verplichtingen waar deze partijen dan aan moeten voldoen, zoals het verrichten van cliëntenonderzoek en het voldoen aan interne governance-verplichtingen.

Het zou de praktijk ten goede komen indien de Nederlandse wetgever gebruikmaakt van de mogelijkheden die de EU-wetgever in art. 6 AMLR heeft opgenomen voor lidstaten om vrijstelling te verlenen aan partijen die slechts incidenteel of in zeer beperkte mate een in de punten 2 tot en met 12, 14 en 15, van bijlage I bij CRD vermelde financiële activiteit uitoefenen. Hoewel de ruimte voor de Nederlandse wetgever beperkt is, zou het daarnaast voor marktpartijen nuttig zijn om de evenredigheid uit overweging 28 van de AMLR terug te zien in de toepassing van de vrijstelling volgend uit art. 6 AMLR. Sommige activiteiten of diensten, met name wanneer het groepsmaatschappijen betreft, brengen immers beperkte witwas- of terrorismefinancieringsrisico's met zich mee. Ten slotte zou praktische guidance ook nuttig zijn voor marktpartijen, juist indien zij beperkte financiële activiteiten verrichten en onder de reikwijdtebepaling van de AMLR toch zouden kwalificeren als meldingsplichtige entiteiten. Bijvoorbeeld door in

te gaan op vragen hoe partijen dienen om te gaan met de verplichtingen uit de AMLR (gelden alle verplichtingen uit de AMLR bijvoorbeeld onverkort of gelden bepaalde vereisten in mindere mate?) en de beantwoording van de vraag of deze partijen voor ‘altijd’ een meldingsplichtige entiteit zijn.

De vraag is of het evenredig is om al deze partijen te onderwerpen aan de AMLR gelet op de verplichtingen waar deze partijen dan aan moeten voldoen, zoals het verrichten van cliëntenonderzoek en het voldoen aan interne governance-verplichtingen

Als afsluitende opmerking merk ik op dat het, gelet op de geringe witwas- en terrorismefinancieringsrisico's, mijns inziens terecht is dat de toepasselijkheid van de Wwft voor partijen die één of meerdere activiteiten genoemd in de punten 2-12, 14 en 15 van bijlage 1 bij CRD verrichten, beperkt is tot wanneer deze partijen deze activiteiten in hoofdzaak verrichten en hiervan het bedrijf maken. Wellicht dat de AMLR op dit punt in de toekomst zal worden gewijzigd.

Dit artikel is afgesloten op 6 november 2024.

Over de auteur

Mr. S. (Soeradj) Ramsanjhal

Advocaat bij Stibbe N.V. te Amsterdam